

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 30 (6)

IZDAN 20. juna 1922

PATENTNI SPIS BR. 233.

Farbwerke vorm. Meister Lucius & Brüning, Höchst a. M.

Postupak za spravljanje oksifenilhinolin-dikarbonske kiseline i njenih derivata.

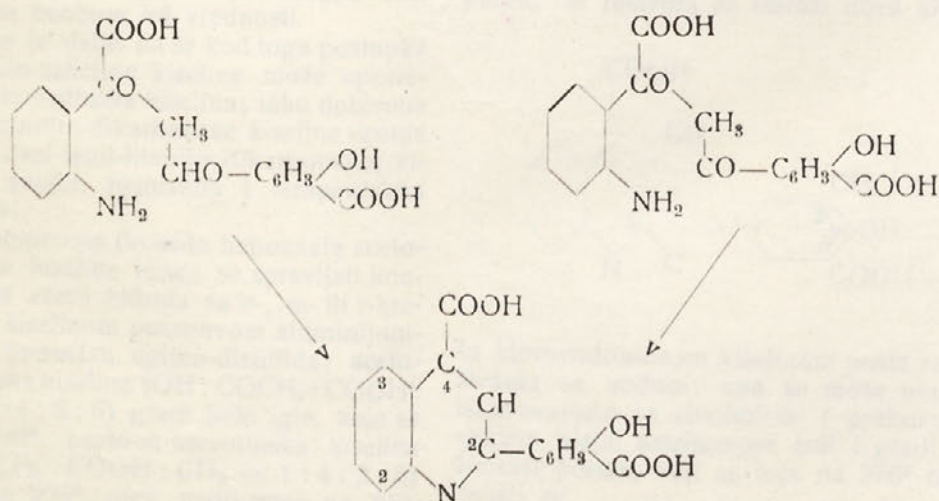
Prijava 29. marta 1921.

Važi od 1. novembra 1921.

Pravo prvenstva od 19. februara 1914 (Nemačka).

Nadjeno je da se iz do sada za tehničke svrhe ne upotrebljavaju aldehido-salicilne kiseline ($\text{OH} : \text{CHO} : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$) (v. Bajlštajn II p. 1772) odnosno iz aceto-salicilne kiseline ($\text{OH} : \text{COCH}_3 : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$) (v. Bajlštajn II 1040) kondenzacijom sa anilinom i pirovinskom kiselinom odn. sa izatinskom kiselinom u smislu sledeće formule:

dolazi do novog jedinjenja koje je za terapeutske ciljeve od vrednosti, a to je 2⁴¹-oksi-fenil-hinolin-4.3¹-dikarbonske kiseline. Ovo jedinjenje utiče, na suprot već poznatoj izomernoj 2-fenil-6-oksi-hinolin-4.8-dikarbonskoj kiselini (V. Arch. Intern de Pharmacodynamie et de Therapie, vol. XXII, fasc. V-VI, p. 383) koja je bez ikakvog dejstva, na lu-

čenje mokraćne kiseline i to tako, da izdvojena mokraća ne sadrži urate a dejstvo je još i trajno; sem toga ima kiselina još i tu osobinu, da sa alkalijama gradi rastvorne soli, čiji rastvori nemaju gorak ukus poznatih srodnih jedinjenja, već imaju sladak ukus. Jedinjenje dejstvuje još i antineuralgično i antipiretski, u njemu se dakle pojavljuju još i osobine salicilne kiseline, što je naročito kod reumatičnih i gihtičnih oboljevanje od koristi.

Primeri.

1. 166 gr. p-aldehido-salicilne kiseline ($\text{OH} : \text{CHO} : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$) rastvore se sa 95 gr. anilina u 1 litru alkohola. Rastvoru jedinjenja, koje se nagradilo dodadu se 88 gr. pirovinske kiseline i zagreva se 3—4 sata do ključanja; posle detilisanja alkohola doda se ostatku rastvor natrijum-karbonata i iz alkalnog rastvora staloži se 2.4¹-oksi-fenil-hinolin-4-3¹-dikarbonska kiselina, dodajući hlorovodoničnu kiselinu do kisele reakcije. Čista kiselina može se na pr. dobiti

preko natrijumove soli ili estra; ona gradi žućkast prašak koji se topi na 283—284° raspadajući se, teško se rastvara u alkoholu, metilalkoholu, kao i u sirćetnom estru, nerastvoran je u vodi, ligroinu, lako se rastvara u alkalijama, bikarbonatu. Njen alkoholni rastvor oboji se zagasito mrkocrveno sa rastvorem gvoždja hlorida.

2. 147 gr. izatina rastvore se u 600 gr. 33%nog kalijum-hidroksida, zatim se doda 180 gr. acetosalicilne kiseline ($\text{OH} : \text{COCH}_3 : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$) i rastvor se zagreva od prilike 8 sati na vodenom kupatilu. Kad se rastvor zakiseli hlorovodoničnom kiselinom izdvoji se oksifenil-hinolin-dikarbonska kiselina.

Patentni zahtevi.

Postupak za spravljvne jedne oksi-fenil-hinolin-dikarbonske kiseline, naznačen time, što se anilin kondenzuje sa pirovinskom i aldehidosalicilnom kiselinom ($\text{OH} : \text{CHO} : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$) odn. izatinska kiselina sa aceto-salicilnom kiselinom ($\text{OH} : \text{COCH}_3 : \text{COOH} = 1 : 4 : 2$).